

dringsforslagslisten, idet en stor Mængde Spørgsmaal kun findes omhandlet i Betænkningen, uden at der angaaende dem er stillet noget Ændringsforslag. Vi begynde med § 2, hvor der under Nr. 1 i Betænkningen findes de sædvanlige Oplysninger vedrørende Østersfiskeriet. Jeg skal tilføje, at den ærede Minister har oplyst i Udvalget, at den nuværende Forpagtningskontrakt udløber 1ste Maj 1900, og at det er Hensigten da at lade Østersfiskeriet bortforpagte ved Auktion. Udvalget er enigt med Ministeren om, at denne Fremgangsmaade bør følges. — Under Nr. 3 tilraader Udvalget, at det Beløb, der er forlangt til Opførelse af en Tjenestebolig for Opsynsmanden ved Kompedals Plantage, skal nedsættes med 2,000 Kr. Det er en stadig Klage fra Finansudvalgets Side, at Skovvæsenets Byggeforetagender er alt for kostbare, vi have stadig Grund til at søge at reducere Udgifterne, og her at nedsætte Beløbet med 2,000 Kr., turde ikke være noget ubilligt Forlangende. Man vil endvidere finde en Udtalelse om, at Udvalget ønsker, at man ogsaa i Fremtiden skal fastholde den Bestemmelse, der blev truffen for nogle Aar siden, hvorefter der ved Ombygning af Skovfogedsteder følges den Fremgangsmaade, at lade $\frac{1}{6}$ af Udgifterne dækkes ved Byggelaan, som paahviler Tjeneren. Vi finde Anledning til at bemærke dette, fordi der for to Skovfogedsteders Vedkommende paa det foreliggende Budget er optørt et mindre Beløb som Byggelaan. Det erkendes imidlertid, at der i begge disse Tilfælde kan være særlige Grunde til at afvige noget fra den almindelige Regel. For Hjortebjærgs Vedkommende er Forholdet det, at den hidtidige Opsynsmandstjeneste omdannes til Skovfogedstjeneste, hvorved der muligvis foranlediges en noget større Byggeudgift, end ellers vilde være nødvendig. For Kolpensigs Vedkommende anføres det, at Stedet ligger meget ensomt, og at der derfor ønskes et Værelse til Brug for Overførsteren og Skovrideren, naar de i Embedsforretninger opholde sig der. — Under Nr. 4 vil man finde anført, at man har forhandlet om Ønskeligheden af, at Staten undlader at afhænde de den tilhørende umiddelbart til Vandet stødende Kyststrækninger særlig ved Øresund. Efterhaanden er det meste af, hvad Staten paa denne Strækning ejer, blevet afhændet, og de faa Grundbesiddelser, Staten endnu har tilbage der, turde det være af offentlig Interesse at undlade at afhænde. Dette gælder ikke blot om Sundet Syd for Helsingør, men ogsaa til Dels

om Strækningen mellem Helsingør og Gilleleje. Dette Ønske hænger i øvrigt sammen med en mere almindelig Opfattelse, i alt Fald hos adskillige af Finansudvalgets Medlemmer, om Ønskeligheden af, at der vises nogen Tilbageholdenhed med Hensyn til Salg af de Arealer, som tilhøre Staten. Der har været en Tid, da Staten rask væk solgte bort, navnlig i Halvtredserne, da man afhændede Fæstegodset og ogsaa de fleste af de større Ejendomme, som Staten den Gang besad, og dette var sikkert ogsaa efter de daværende Forhold finansielt set en forstandig Fremgangsmaade. Men efter at nu Staten har skilt sig af med saa meget, og da vi have Erfaring nok for, at naar Staten faar Brug for en Grund, maa den i Reglen betales meget dyrt, kunde der nok være Anledning til at vise noget større Varsomhed. Ud fra Betragtninger i denne Retning fraraades det da ogsaa, at Staten afhænder „Ridebanen“ i Hørsholm, et Areal paa et Par Tdr. Land, som Hørsholm Kommune har ønsket at erhverve for en billig Pris. Dette Grundstykke hænger sammen med andre Arealer, der ligeledes tilhøre Staten, og det skønnes ikke at være heldigt at bortsælge dette enkelte Stykke, da det ikke vides, hvilken Anvendelse der fremtidig mulig kunde blive for det hele.

Vi komme derefter til § 18, Landbrugsministeriet. Under Nr. 25 omtales en foreslaaet Understøttelse til afdøde Kaptein la. Cour's Enke. Det er ikke af Mangel paa Anerkendelse af den afdødes Fortjeneste eller af Mangel paa Sympati for Regeringens Forslag, at Udvalget har tilraadet at nedsætte Understøttelsen fra 1,600 Kr. til 1,200 Kr. Men ifølge de gældende Pensionslove er 1,200 Kr. det højeste Beløb, der kan tillægges selv pensionsberettiget Embedsmands Enke. En større Understøttelse end denne bør derfor ikke bevilges paa Finansloven; skal der tilstaa mere, bør det ske ved særlig Lov. — Under Nr. 26 er det bemærket, at man i Udvalget har rejst Tvivl om, at den af Kontoen „Landvæsenets Fremme i Almindelighed“ rettelig kan gives Tilskud til Brevdueforeninger. Man har ment, at Brevduer ikke i væsentlig Grad tjene til at fremme Landvæsenet. Jeg skal i øvrigt overlade Duernes Fjender nærmere at følge denne Sag. — De under Nr. 27—30 omhandlede Spørgsmaal give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. Under Nr. 31 omtales Kontrollen med de for Mosekultur oprettede Prøvestationer. Af Bevillingen til Mosekulturer, som i alt udgør